

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

zbuja vsak četrtek in velja s priložnostjo v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 80 kr., za četrt leta 80 kr. — Narodnina se pošilja opravnostno v dijaškem semenišču (Knabenseminar). — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebno naročitve.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, natisnjeni listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenci!

Dne 2. junija t. l. imamo v kmetskih skupinah slovenskih na Štajerskem izvoliti tri poslance za državni zbor.

Slovensko društvo svetuje in priporoča, naj bi izvoljeni bili narodni slovenski kandidati, gospodje:

**Baron Goedel, Božidar Raič,
Mihael Vošnjak.**

Odbor Slov. društva.

V resni uri.

Predno se tiska prihodnji „Slov. Gospodar“, bodo volitve v kmečkih skupinah že gotove, pa to smemo že dnes reči, da je zmaga v vseh volilnih okrajih naša, bodi le še sijajna!

Za Celjski in Ptujski volilni okraj ni nihče nikoli dvomil v njih je ljudstvo že toliko probujeno, da ga zapeljovati — si nihče prav ne upa več. Odpadnikov od naše svete stvari je le pičlo malo v teh okrajih.

Slabše pa stoji z Mariborskim volilnim okrajem. V njem se sicer Slovenjgraški in pa Konjiški okraj držita krepko, da jima gre le hvala, a v Marenberški okraj je ljuti sovražnik tako globoko svoje kremplje zari, da jih je le Remšnik že lani in tudi letos srečno pretolkel, drugod pa še je to letos le v dveh srenjah bilo mogoče, toda natolkli so jih mu že na večih krajih. V Slovenje-bistriškem okraju pa so tokrat velik korak storili, toliko glasov so nam pridobili, da bi se jih ne bili nadjali. Slava!

V Mariboru smo ostali blizo pri starem, na levem bregu smo nekaj glasov pridobili, pa blizo toliko tudi zgubili; na desnem bregu smo samo za tri glase v celem pridobili. Tega je pač mesto s svojim pohujšanjem krivo, nekaj pa se je bilo tu in tam od naše strani zamudilo. Pa nič ne dene, te ljudi, ki se držé še tujev in ne vidijo, kaj ta najemnik ž njimi namerava, bo le toliko bolj sram, ko bodo videli, kako bodo prihodnji terek stali na levici ter se v prepadu nemškutarjev grdo poizgubili.

Zmaga je po tem takem na vseh straneh naša,

za to nam ni več straha. Nam gre še torej le za to, da bo zmaga, kar je mogoče, sijajniša. V ta namen pa damo vsem častitim volilnim možem še to-le vodilo:

Volitve se naj vdeleži vsak volilen mož. Za to so ga vaščani izvolili. Izgovora, da bi izostal, tu ni. Ta den za-nj ni nobeno delo bolj imenitno. Vzeti pa mora seboj svojo izkaznico, da je volilen mož — tisto, ki jo je dobil v den volitve od c. kr. komisarja. Brez nje ne sme nihče na volišče. Večni Bog ga varuj, da bi se dal kje kako po liberalnih spraviti ob njo, ali pa bi doma ostal. To bi bila zguba za Slovence, sramota srenji in župniji, za-nj pa bi še kedanji „pranger“ bil premalo. Izvé se naposled vendar-le vse. Toda naši volilci — to je naše trdno prepričanje — so sami mož beseda, njim ni in ne gre za to, kar se jim ponuja — njim gre za sveto stvar, za blagor svojih srenjčanov: za njih posestva, njih jezik, njih vero.

Volilci iz ene srenje, župnije, ali kraja storé dobro, če se podajo skupaj v mesto, kjer se voli. Tako se otrešo liberalnih komarjev najlezje. Kar jih ima dalje v tako mesto, le-ti naj pridejo že večer poprej v mesto ter se naj podajo tje, kjer se njih tovarši zbirajo.

1. V Mariboru je to v gostilnični dvorani „zur Stadt Wien“. Tje bo tudi vis. gospod baron Goedel večer prišel; 2. v Ptuj v „Narodnem domu“; 3. v Ljutomeru v gostilnici g. Vaupotiča; 4. v Slov. Gradu v gostilni g. Hauke-ja; 5. v Celju

v čitalnici in 6. v Brežicah pri g. Heiderju „Hotel Klembas“.

Na den volitve dne 2. meseca junija naj so o pravem času vsi naši volilci na krajih, ki smo jih gori navedli, in od tam gredo skup na volitvišče. Pri volitvi je e. kr. komisar navzoč. Najprej volijo gg. volilci sami 4 može (katere? to se bodo že poprej za trdno dogovorili) in potem voli e. kr. komisar 3 može v volilno komisijo in teh sedmero mož izvoli potlej iz sebe predsednika. Ta je glava volitve. Samo po sebi se razume, da je tu volilcem gledati na to, da spravijo samo svoje odločne 4 može v komisijo. Na nje pride veliko pri volitvi.

Ko se volitev začne, prebere predsednik dotična §§ volilnega reda. V njih je govor o tem, kedo da se sme za poslanca voliti in kedo ne. Udje komisije volijo za tem prvi in za njimi drugi volilci po alfabetu srenj ali krajev, ki so jih poslali. Če kedo zoper koga ugovarja, ima komisija odločiti, ali sme ali pa ne sme voliti. Vse to pa se mora zgoditi, predno glasuje. Kedar e. kr. komisar koga zakliče, položi ta svojo izkaznico na mizo pred volilno komisijo ter pove jasno in glasno ime poslanca, ki ga voli. S tem pa še njegovo opravilo ni pri koncu, ne bilo bi prav, ko bi potlej kar odšel iz volitvišča. Treba je, da ostane do konca volitve, zakaj včasih je treba še drugikrat voliti — takrat namreč, če ni noben ponudnik za poslanca večine dobil.

Rojaki, Slovenci! Možje, čijih imena Vam „Sl. Gosp.“ prinaša že trikrat na čelu, ti so naš možje, kri iz naše krvi, ti naj bodo naši poslanci! Le-te že poznamo, niso več novinci v javnem življenju, od njih so že nekateri naši rojaki po mili naši domovini prišli do svoje pravice ali pa dobili zdatne pomoči, za-nje torej, častiti volilci, smete mirne vesti in z veseljem sreem glasovati v den volitve: Živeli baron Goedel, župnik Božidar Rajč, posestnik Miha Vošnjak! (?)

Poštenjak Slovenec ne more voliti liberalca Nemca ali nemškutarja.

Vesela poročila naznanjajo, da zmagamo dne 2. junija povsod Slovenci, to pa še prav sijajno. G. baron Goedel je imel uže pretečeni petek večino 169 glasov [treba le 161].*) Zatorej Hammer-Amboss lahko pobira šila in kopita, poslanske krone pri Slovencih ne bode nosil. Zoper Božidara Raiča še liberalci niso našli nobenega nemškutarja, da bi svoj hrbet v Ptuj zanesel, da ga Slovenci naklestijo. Proti g. Mih. Vošnjaku pa Celjski divjaki kar le z lažmi in nepoštenim zabavljanjem rohnijo. Sploh liberalci in nemškutarji so uže pri volitvah volilnih mož telebnoli na tla. Zavedeni, pošteni Slovenci ne volimo zvečinoma brezvernih, lažnjivih liberalcev. Prav imamo.

Nemški liberalci in jihovi petolizci slovenski Judeži ali nemškutarji so naši največji, najhušji,

*) Sedaj že ima čez 60 glasov večine. Uredn.

najbolj zagrizeni sovražniki, da, sedaj edini politični nasprotniki. Da se pred Evropo nalepotičijo, sklenejo liberalci postaviti o enakopravnosti vseh narodov v cesarstvu. Toda djanski je ne dajo za živi svet kje izpeljati. Stavijo tako sami sebe na laž. Naložili so nam Slovincem bremen Nemeem enakih, a pravie nam ne privoščijo tistih. Hočejo nas imeti, kakor da bi Slovenci ne bili, ali vsaj ne prav pri pameti, katerim treba večnega jeroba. Na kaj druga pač ne kaže, ne morem drugače reči, njih srborito obnašanje. Na vse kriplje strežejo zabraniti narodno vstajenje Slovencev. Zato preganjajo vsakega domoljuba. Vse boljše službe hočejo sami pograbit in če za te nimajo dosta svojih ljudi, pa tujce nastavljajo. Prav nesramno preganjajo vsakega, ki se za svoj narod potegne: duhovščino, učitelje, profesorje, uradnike, pisatelje. Še celo nježno deco nam hočejo skvariti in ponemčuriti, da se ničesar ne nauči prav, ne nemški, ne slovenski. Tako bi sčasoma oblizani z nemčursko „kulturo“ dovolj gladki bili Slovenci, da jih pangermansko-prajzovski „lintvert“ pogoltno.

Toda Slovenci nečemo ne politično pa ne narodno vmreti. Najmenje pa hočemo sami sebe ubijati s tem, da bi sovražnike liberalce volili si v poslance.

Zadosti dolgo, tisoč let, smo Slovenci rabotali in tlako delali. Sedaj smo grunte od nemških grajščakov odkupili. Pred postavo smo vsi jednopravnim Nemeem tako, kakor pred Bogom. Probudili smo se iz groba nekdanje sužnjosti. Postali smo svobodni ljudje. Zato pa hočemo na narodni slovenske podlagi živeti in napredovati. Naša deca se mora slovensko-narodno vzgojevati, nemščine se naj uči, pa pametno, s pomočjo slovensčine. Učiteljišče v Mariboru in gimnazije morajo za Slovence biti slovenske, v Gradcu pa na vsenčilišči slovensko predavanje za naše juriste. Tako pridobimo Slovenci izobraženi srednji stan. Brez tega ne moremo dalje biti, ako nečemo narodno poginoti; kajti kmetski ljudje bi naposled vendarle onemogli in nemčurstvu podlegli.

Vsi uradniki, sodniki na Slovenskem morajo znati slovenski popolnem. Tako dobijo boljše službe, pšeničak, pri nas naši otroci, lasna kri, a ne tujei. Saj Nemci bližnjega tudi ne ljubijo več, kakor sami sebe. Nemško-liberalnem jerobstvu na Slovenskem mora enkrat biti konec storjen. In zato Slovenec poštenjak ne more in ne bode volil nemških liberalcev. Slovenci volimo narodno, slovenski.

Živel slovenski rod,

Živela slovenska domovina!

Str.

Gospodarske stvari.

Pomoček, da konjem kopita ne razpokajo.

Vzame se strd in rumeni vosek, vsakega jednako veliko in vse se pri rahlem ognju raztopi in dobro med seboj pomeša. Konju se kopito prej